



ಬೀಜ ಪ್ರಸರಣದ ಸೋಬಗು

ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ತೇಲುವ ಸುಖ ಯಾರಿಗೆ ತಾನೇ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ? ಕಲ್ಪನೆಯ ಅ ಸೋಬಗೇ ರೋಮಾಂಚನವೇಸುವಾಗ ನಮ್ಮ ಕಂಗಳ ಮುಂದೆ ತೇಲಿಹೊಗುವ ಕೆಲವು ಸಸ್ಯಗಳ ಬೀಜಪ್ರಸರಣದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅಧ್ಯುತ ಸೋಜಿಗಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಿಸರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲಾ ಜಾತಿಯ ಗಿಡಮರಗಳು ತಾವು ಬೇಕೆಂದ ಜಾಗದಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ದೂರಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಶಿಳಿಗಿರಿಯನ್ನು ಸಾಗಿಸುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಇಡಕ್ಕಾಗಿ ಅವು ಗಾಳಿ, ನೀರು, ಪ್ರಾಣಿ, ಪ್ರಸ್ತುತಿ, ಕೆಡಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸುತ್ತವೆ. ಜಿತ್ತದಲ್ಲಿರುವುದು ಅಂತಹುದೇ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ. ಪರಾಗಾಸ್ತರದ ನಂತರ ತನ್ನಿಡಲೊಳಗಿನ ಬೀಜಗಳಿಗೆ ನವ್ಯರಾದ ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಮೇಘಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿದೆ ಈ ಸಸ್ಯ ಬಾನಂಗಳಿದ ಕೆ.ಮಿ.ಗಳವರೆಗೆ ಸರಾಗವಾಗಿ ತೇಲಿಹೊಗಲು ಹಾಗೂ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ನಯವಾಗಿ ಉರುಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಹಗುರವಾದ ಹಾಗೂ ನವ್ಯರಾದ ನಾರಾರು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಎಳೆಗಳನ್ನು ಒಂದು ಬೀಜಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಬಂಧಿಸಿರುವ ನಿಸರ್ಗದ ತಾಯಿಕ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ತಲೆದೂಗಲೇಬೇಕು. ಮೇಘಯಾನ ಮುಗಿಳಿ ಯೋಗ್ಯಸ್ಥಳ ಸಿಕ್ಕಿ ನಂತರ ಈ ಎಳೆಗಳ್ಳಾ ಉದುರಿ ಬೀಜವು ಮಣಿನಲ್ಲಿ ಬೆರೆತು ಮೊಳೆಯೊಡೆಯಲು ತಯಾರಿ ನಡೆಸುತ್ತದೆ.

-ಮಹಿಳೆ ಹರುಕಡ್ಡಿ, ಬಾಟಗೊಂಡನವಳ್ಳಿ

ರಾಮ್ ಭರತ್ ಮಿಲಾಪ್

ಜಿತ್ತದಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿರುವುದು ರಾಮ್ ಭರತ್ ಮಿಲಾಪ್. ಹಿಂದೂಗಳ ಪವಿತ್ರ ಸ್ತುಲಪೆಂದು ಇದು ಖೂತಿ ಗಳಿಸಿದೆ. ತೇಜಾಯುಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಶಿರೆಯೊಂದಿಗೆ ವನವಾಸಕ್ಕೆಂದು ಕಾಡಿಗೆ ಹೋದ ರಾಮ ಮತ್ತು ಆತನನ್ನು ಮನೆಗೆ ವಾಪಸ್ ಕರೆತರಲು ಸಹೋದರ ಭರತ ಇಬ್ಬರೂ ಭೇಟಿಯಾದ ಜಾಗದ ಚಿತ್ತವಿದು. ರಾಮ ಮತ್ತು ಭರತ ಸಂಧಿಸಿದ ಜಾಗದ ಸ್ವರಣಾರ್ಥವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕ ಗುಡಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದು ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶದ ಚಿತ್ತಕೂಟದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಗುತ್ತದೆ.

-ಕೆ. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ರಾವ್, ವರಪನಹಳ್ಳಿ

